

புதிய அவையம் PUTHIYA AVAIYAM

A Peer-reviewed Journal & Bilingual Journal for Arts and Humanities

Vol: 08, Issue : Special

SACRED HEART RESEARCH PUBLICATIONS
March 2025
ISSN: 2456-821X

31. TML1170 - ஓளவையின் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் வெளிப்படும் தலைவியின் குரல் : ஓளவையின் காயடிப்புச் சிக்கலின் குரல்

முனைவர் ஏ. சைலஜா
உதவிப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை (சுழற்சி 1), தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (குன்னாட்சி),
திருப்பத்தூர் - 635601.

முன்னுரை

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி இருபது ஆண்டுகள் தொடங்கி இன்றுவரை ஆண் ஆதிக்கக் குரலை இனம் காணாதலும் பெண் குரலின் தீவிரத்தை உணர்தலும் பெண்கள் தங்களுக்கான வரலாற்றைத் தாங்களே எழுதுதலும் பெண் எழுத்தின் களமாக அமைந்து வருகின்றன. பெண் எழுத்தில் பெண் குரல்கள் சமூகக் குரலாகவும் பண்பாட்டுக் குரலாகவும் பார்க்கப்பட்டு வந்தன. உளப்பகுப்பாய்வு அடிப்படையில் நனவுமனச் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் நனவிலி மனத்தின்பாற் பட்டதே. அப்படியாயின் சங்ககால ஓளவையின் குரல் சமூக, பண்பாட்டுக் குரல்கள்தானா? என்ற கேள்வி எழுகிறது. இக்கேள்விக்கு ஓளவையின் குரல் காயடிப்புச் சிக்கலின் குரலாக இருக்கலாம் என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் இவ்வாய்வு அமைகிறது.

பெண் காயடிப்புச் சிக்கல் (Female Castration Complex)

முன் இடிப்பஸ் பருவத்தில் இருபாற் குழந்தைகளுமே தாய்க்காமத்தைப் பிரதானமாகக் கொள்கிறது. இடிப்பஸ் பருவத்தில் ஏற்படும் காயடிப்புச் சிக்கல் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வெவ்வேறு வகையான சிக்கல்களை உண்டாக்குவதால் ஃபிராய்டு ஆண்காயடிப்புச் சிக்கலையும் பெண் காயடிப்புச் சிக்கலையும் தனித்தனியாக விளக்குகிறார். பெண் காயடிப்புச் சிக்கல் ஆண்குறி இன்மையால் ஏற்படுகிறது. தனது ஆண்குறி தனது அம்மாவால் வெட்டுப்பட்டு விட்டதாகக் கற்பனை செய்துகொள்கிறது. அந்த ஆண்குறியைப் பெற வேண்டி குழந்தைத் தந்தை மீது காதல் கொள்கிறது. தந்தை - மகள் உறவை பண்பாடு அனுமதிக்காததால் தனது ஆண்குறி விழைவை அடக்கிக் கொண்டு தாய்மீது காதல் கொள்கிறது. இவ்வாறு காயடிப்புச் சிக்கலில் விழும் பெண் இரண்டுவித நிலைகளை அடைகிறாள். ஒன்று ஆண்குறி இழப்பு (Penis Lose). மற்றொன்று ஆண்குறி வெறுப்பு (Penis Envy). ஆண்குறி இழப்பில் ஏற்படும் தாழ்வு மனப்பான்மை பெண்களின் வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்கிறது. காயடிப்புச் சிக்கல் புணைவுகளில் அச்சமாகவும் ஏக்கமாகவும் வருத்தமாகவும் பதற்றமாகவும் பொறாமையாகவும் இடம்பெயர்ந்து வரும். காயடிப்புப் புணைவு என்பது அதன் பல்வேறு வகையான குறியீட்டு வெளிப்பாட்டிலிருந்து அடையாளம் காணப்படுகிறது (அரங்க. நலங்கிள்ளி, 1992: 102).

ஓளவையார் அகநானூற்றில் (11,147,273,303) மொத்தம் நான்கு பாடல்கள் பாடியுள்ளார். அவற்றை ஃபிராய்டிய உளப்பகுப்பாய்வு நோக்கில் அணுகலாம்.

பாடல் ஒன்று

“மெய்ப்புகு வன்ன கைகவர் முயக்கம்
அவரும் பெறுகுவர் மன்னே
.....

அறுகுள நிறைக்குந போல அல்கலும்
அழுதன் மேவல வாகிப்
பழிதீர் கண்ணும் படுகுவ மன்னே” (அக.11)

பாடலின் பொருள்

தலைவி தோழியிடம் பொருள்வயிற் பிரிந்து பாலைநிலத்தின் வழியே சென்ற நம் தலைவர் உடன் என்னையும் கூட்டிக்கொண்டு சென்றிருப்பாராயின் அவரும் உடல் ஒன்றிய கைகவர் முயக்கத்தைப் பெற்றிருப்பார். அதனால் நானும் அழுகின்றதைப் பொருந்தாத பழிதீர்ந்த என்னுடைய கண் வற்றியகுளம் நிறைதல் போல உறங்கியிருக்கும் என்று கூறுகின்றாள். இங்குக் கைக்கவர் முயக்கமும் நடைபெறவில்லை; பழிதீர்ந்த கண்களும் உறங்கவில்லை என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

நனவிலிப் பொருள்

பாடலில் வற்றிய குளம் குற்றம் தீர்ந்த கண்களுக்கு உவமையாக வந்துள்ளது. நீர் இல்லாத குளம் உண்டு. குற்றம் இல்லாத அல்லது தீர்ந்த கண்கள் உண்டா? குளத்திலும் நீர் இருக்கிறது. கண்களிலும் நீர் இருக்கிறது. அப்படியானாலும் குளத்துநீர் வற்றுமா; கண்ணீர் வற்றுமா? எனவே உவமை பொருந்தவில்லை. பொருந்தாத இந்த உவமை நனவிலியின் பதிலீடு ஆகும். 'கண் என்பது படைப்பாக்கத்தில் ஆண்/பெண் பாலுறுப்புகளின் குறியீடாகப் பெரும்பாலும் வெளிப்பட்டுள்ளது என்ற ஆலன் டிண்டிஸ் அவர்களின் கூற்றை சங்க இலக்கியமும் உலக இலக்கியமும் சான்று பகர்வதாக அரங்க. நலங்கிள்ளி பதிவு செய்துள்ளார்' (நலங்கிள்ளி, 1992: 64). இங்குக் கண் ஆண்குறி ஆகும். குற்றம் தீர்ந்த கண்களுக்குரிய இச்சைப் பொருள் ஆண்குறி இழப்பு இல்லாத பெண்குறி ஆகும். குற்றம் தீர்ந்த கண் என்பதில் உள்ள குற்றம் என்ற சொல் ஆண்குறி இழப்பைக் குறிக்கிறது.

வற்றிய குளம் நிரம்புதல் போலக் குற்றம் தீர்ந்த கண்கள் உறங்கும் என்கிறது பாடல்வரிகள். நிரம்புதல் = உறங்குதல் என்ற ஒப்புமை பொருந்தவில்லை. உறங்குதலின் உண்மைப் பொருள் நிறைதல். அது ஆண்குறியைப் பெறும்போது நிகழும். உவமையின் பொருத்தம் நனவிலியில் அடங்கியிருக்கிறது. வற்றிய குளம் மழை பெய்தலால் நிறையும். அதுபோலக் குற்றம் தீர்ந்த கண்கள் கைகவர் முயக்கம் பெறுதலால் உறங்கும். கைகவர் முயக்கத்திற்காகக் கண்கள் ஏங்குமா? ஏங்காது. எனவே கைகவர் முயக்கமும் பொருந்தவில்லை. நீளமான பொருள்கள் எல்லாம் ஆண்குறியைக் குறிக்கும். எனவே கை என்பது ஆண்குறியாகிறது. முயக்கம் என்பது கலவிச் செயலைக் குறிக்கிறது. அதனால் கைகவர் முயக்கம் என்பது ஆண்குறியின் கலவியைக் குறிக்கிறது. ஆண்குறி இழந்த பெண்குறி ஆண்குறி கலந்த கலவையால் நிறைகிறது.

'மழைபெய்தல்' வினையும் கண்கள் உறங்குவதற்குக் காரணமான 'கைகவர் முயக்கமும்' வருவித்துக் கொள்ளப்பட்டது. அவை பாடலில் இடம்பெறவில்லை. அதுபோலத்தான் ஆண்குறி இழப்பை ஈடுசெய்யும் ஆண்குறிசார் கலவியும் காயடிப்புச் சிக்கலின் ஏக்கமே அன்றி நிறைவேற்றமல்ல.

பாடல் இரண்டு

“வெள்ளிவீதியைப் போல நன்று
செலவயர்ந்திசினால் யானே பலபுலந்
துண்ணா வுயக்கமொ டுயிர்செலச் சாஅய்த்
தோளுந் தொல்கவின் றொலைய நாளும்
பிரிந்தோர் பெயர்வுக் கிரங்கி
மருந்து பிறிதின்மையின் இருந்தும் வினையிலனே” (அக.147)

பாடலின் பொருள்

தலைவி தோழியிடம் காட்டிடத்தே பிரிந்து சென்ற தலைவர் வராமையால் வெள்ளிவீதி காட்டின் வழியே தலைவனைத் தேடிச் சென்றதுபோல நானும் தேடிச்செல்ல விரும்பினேன். ஆனால் உணவு அருந்தாமல் வருத்தமொடு உயிர்போகும்படி சோர்ந்து தோளும் பழைய அழகும் அழியும்படி நாள்தோறும் பிரிந்து சென்ற தலைவரது போக்கிற்கு இரங்கி வருந்துதல் தவிர வேறு மருந்து இல்லையாதலால் உயிர் இருந்தும் செயலற்றேன் என்று கூறுகிறாள்.

நனவிலிப் பொருள்

இது ஒரு பாலைப்பாடல். இந்நிலத்தில் தலைவன் - தலைவி பிரிவு பெரும்பாலும் பொருள்வயிற் பிரிவுதான். பிரிவு நீண்டகால இடைவெளியைக் கொண்டது. இருந்தும் 'நாளும் பிரிந்தோர்' என்ற சொல் இடம்பெற்றிருக்கின்றது. இச்சொல்லுக்கு முன் 'தொல்கவின் தொலைய' என்ற சொல் இடம்பெற்றிருக்கிறது. நாளும் பிரிந்தால் தொல்கவின் தொலைகிறது என்றால், நாளும் பிரியாமல் இருந்தால் தொல்கவின் தொலையாது என்றாகிறது. தொல்கவின் என்பது முன் இடிப்பல் பருவத்தில் பெண்குழந்தை தனது கந்துவை (Clitoris) ஆண்குறிக்கு ஒப்பாகக் கருதுவதைக் குறித்து நிற்கிறது. பெண்ணுக்குப் பழைய அழகு என்பது கந்து என்ற ஆண்குறியாகும். நாளும் பிரியாமல் இருந்தால் ஆண்குறி கிட்டும் என்றாகிறது.

‘பிரிந்தோர் பெயர்வுக்கு இரங்கல் தவிர வேறு மருந்தில்லை’. அப்படியானால் அது ஆண்குறி இழப்பை நேரடியாகக் குறிக்கிறது. ‘இருந்தும் வினையிலேனே’ அதாவது உயிர் இருந்தும் செயலற்று இருக்கின்றேன் என்பது ஆண்குறி அடையும் விருப்பம் இருந்தும் செயலற்று இருக்கின்றேன் என்னும் பொருளைத் தருகிறது. ஆண் என்பது ஆண்குறியின் பதிலி. எனவே தலைவி தலைவனாகிய ஆணைத் தேடிச் செல்லுதல் ஆண்குறி இழப்பின் பதிலிச் செயல்பாடாகும்.

பாடல் மூன்று

“நலங்கவர் பசலை நலியு நந்துயர்
அறியார் கொல்லோ தாமே அறியினு
நம்மனத் தன்ன மென்மை இன்மையி
னம்முடை யுலகம் உள்ளார்கொல்லோ
யாங்கென உணர்கோஞ்.

.....
முலையிடைத்தோன்றிய நோய்வளர் இளமுலை
.....
அலர்ரும் பூழ்ப்பவும் வாரா தோரே.” (அக.273)

பாடலின் பொருள்

முலையின் கண்ணே தோன்றிய வேட்கை நோயாகிய வளரும் இளமுலையாகிய காமம் மரமாக வளர்ந்து அலராகிய மலர்களைச் சொரியும் நிலையிலும் வராதவர் தலைவர். நமது அழகைக் கவர்ந்த பசலை நம்மை வருத்தவும் அதனால் நாம் எய்தும் துயரினைத் தலைவர் அறியவில்லையோ? அறிந்தும் நம் மனத்தின் மென்மை தம் மனத்தே இன்மையின் அவர் நம் பெண்டிர் உலகத்து இயல்பை அறிந்திலர் போலும். இதனை யான் என்ன என்று உணர்வேன் என்று ஆற்றாமை கொள்கிறாள்.

நனவிலிப் பொருள்

முலையினிடத்துத் தோன்றிய விருப்பநோய் என்பது ஆண்குறி விருப்ப நோய் ஆகும். எப்படி என்றால் சில பெண்கள் முலைகளை ஊசிமூலம் பெரிதாக்கிக் கொள்வதும் மற்ற பெண் முலைகளோடு தன் முலைகளை ஒப்பிட்டு இரங்குதலும் தன்மோகச் சிக்கலின் வெளிப்பாடு ஆகும். தன்மோகம் காயடிப்புச் சிக்கலால் நிகழ்கிற ஒன்று. பாடலில் ஆண்குறி விருப்ப நோயாகிய விதை மரமாகி அலர் என்னும் மலர்களைச் சொரிந்தும் பிரிந்து சென்ற தலைவர் வரவில்லை எனும்போது ஆண்குறி விருப்பநோய் தீரவில்லை என்றாகிறது.

அடுத்து ‘நலங்கவர் பசலை’. “ஃபிராய்டிய நோக்கில் பசலை என்பது உளம்சார் உடல்குறியாகும். நேரடியாக வெளிப்பட முடியாத அழகைக் கவர் உடற்குறிகளாகின்றன. பசலை, பசப்பு எல்லாம் பச்சைநிறத் தேமலைக் குறிக்கின்ற சங்கச் சொற்கள் ஆகும். இவை காம மிகுதியில் பெண்களின் உடலில் உண்டாகும் ஒருவித நிறமாகும்” (தி.கு. இரவிச்சந்திரன், 147-148). உடலை உண்ட பசலை நோய் தலைவன் வருகையால் தீரக்கூடிய ஒன்று. இதனை ஆண்குறி இன்மையால் உண்டான நோய் என்று எடுத்துக்கொள்வதில் சிக்கல் எதுவுமில்லை. பசலையால் நாம் படும் துயரைத் தலைவன் அறிந்திருப்பானோ? அவன் நம் வருத்தத்தை அறிந்திருப்பினும் நம் மனத்துக்குரிய மென்மை தலைவரிடம் இல்லை என்பதால் பெண்கள் உலகத்தை நினைக்கவில்லையோ? என்கிறாள். ஓளவை ஓட்டுமொத்த பெண்கள் உலகத்தையும் மென்மை என்ற தன்மைக்குள் கொண்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. காயடிப்புச்சிக்கல் அனைத்துப் பெண்களுக்கும் பொதுவானது. ஆண்குறி இன்மையால் உண்டான பசலை நோயைத் தீர்த்து வைக்க தலைவர் வராததை ஆணுக்கு எதிரான பெண்மையாக முன்வைத்தாலும் ‘யான் என்ன என்று உணர்வேன்’ எனத் தன்னிலை இரக்கம்தான் கொள்கிறாள். இவ்வருத்தம் ஆண்குறி கிடைக்காததன் வருத்தம் ஆகும்.

பாடல் நான்கு

“.....சுரனிறந்
தழிநீர் மீன்பெயர்ந் தாங்கவர்
வழிநடைச் சேறல் வலித்திசின் யானே” (அக.303)

பாடலின் பொருள்

நுட்பமாகப் பொருந்திய நம் காதலானது அலராகி வெளிப்பட நம்மைப் பிரிந்து சென்ற நம் தலைவர் பாரி என்பானுக்குரிய பறம்பு அரணில் வரிசையாகப் பறக்கும் குருவிக்கூட்டம் காலையில் அரணுக்குப் புறம்போகி, வளைபுறச் செந்நெற் கதிர்களைக் கொணர வேண்டி அதுவே தொழிலாக, நெற்கதிருள்ள இடத்தைத் தேடித் திரிதலையுடையனவாகி ஞாயிறு மறைய துன்பம் தரும் மாலைப் பொழுதில் மீண்டு

அரணுக்குள்ளே வந்தாற் போல மீண்டு வருவர் என்று கருதிய அறியாமை நெஞ்சே! தெளிவுபெறு. அவர் வரமாட்டார். ஆகையால் நீர் வற்றும்பொழுது அதில் உள்ள மீன் நீர் உள்ள இடத்திற்கு சென்றாற்போல யான் அவர் சென்ற வழியே செல்லத் துணிந்துள்ளேன்.

பாடலின் பொருள்

குருவி காலை சென்று மாலை திரும்புவது போல தலைவன் வர வேண்டும் என்று தலைவி விரும்புகிறாள். இவ்விருப்பம் காமம் சார்ந்தது. தலைவனது காமம் ஆண்குறியில் குவிந்திருப்பதால் ஆண்குறி விருப்பமாகிறது. அவன் வராததைத் தெளிவுபடுத்திவிட்டுப் பின் மீன் நீர் வற்றும்பொழுது நீர் உள்ள இடத்திற்குச் சென்றாற்போல நான் தலைவன் இருக்கும் இடத்திற்குச் செல்கிறேன் என்கிறாள். நீரில் வாழ்தல் மீன். ஆண்குறி விருப்பத்தில் வாழ்தல் தலைவி. “இங்கு தலைவன் நீராகவும் தலைவி மீனாகவும் சொல்லியது அறிந்து இன்புறத்தக்கது” (உ.வே.சா., ப.7). மீன் பொதுவாக ஆண்குறியீடு என்றாலும் சூழல் பொருத்துக் குறியீடு மாறக்கூடியது. இங்கு மீன் பெண் குறியீடாக வந்துள்ளது. நீர் வற்றும்பொழுது நீரில் உள்ள மீன் நீர் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றாற்போல ஆண்குறி விருப்பத்தோடு இருக்கும் தலைவி ஆண்குறி இல்லாதபொழுது ஆண்குறி இருக்கும் இடத்திற்கு அதாவது தலைவனைத் தேடிச் செல்கிறாள். இச்செயல் காயடிப்புச் சிக்கலில் தாயால் இழந்த ஆண்குறியை அடைய தந்தையைத் தேடிச் செல்லும் நிலையோடு ஒத்தது.

முடிவுரை

ஔவையாரின் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் ஆண்குறி இழப்பு பதிவாகியுள்ளது. அந்த ஆண்குறி இழப்பு இரண்டு பாடல்களில் தேடிச்செல்வதாக அமைந்துள்ளது. ஆண்குறி இழப்புதான் ஆண்குறி விழைவாக மாறித் தேடிச் செல்வதாகப் பாடல்களில் வெளிப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆண்குறி இழப்பும் விழைவும் தலைவி காயடிப்புச் சிக்கலின் விளைவு. இப்பாடலில் தலைவி பாடலாசிரியரான ஔவையின் பதிலியாகும். எனவே ஔவையின் குரல் பண்பாட்டு மனத்தால் அடக்கப்பட்ட காயடிப்புச் சிக்கலின் குரல் ஆகும். இது அனைத்துப் பெண்களுக்கும் பொதுவானது என்றாலும் அவை பண்பாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்ப வெளிப்பாட்டுத் தன்மையில் வேறுபடுகிறது. “பண்பாட்டு உணர்ச்சியின் வலிமை என்பது இடம், பொருள், ஏவலின் உதவியால் மட்டுமே நடைமுறையாகக் கூடியது. இடம், பொருள், ஏவல் என்பவற்றின் தடை விலகும்போது இச்சை உணர்ச்சிக்கு முன்னால் பண்பாடு அல்லது பண்பாட்டுணர்ச்சி தோற்றுப் போகின்றது (அரங்க. நலங்கிள்ளி, 2019:283). ஔவையாரின் பாடல்கள் தலைவி தலைவனைத் தேடிச் செல்லக்கூடாது என்ற அகவிதிமுறையை மீறி அமைந்துள்ளமையால் பண்பாட்டு உணர்ச்சியின் தோல்வியை அறியமுடிகிறது. அதனால் ஔவையின் குரல் இச்சை உணர்ச்சி சார்ந்த காயடிப்புச்சிக்கலின் குரல் என்பது உறுதிப்படுகிறது. இதுபோன்ற தொடர் உள்பகுப்பாய்வு ஆய்வின் வழி காயடிப்புக் குரலுக்குக் காரணமான பண்பாட்டுணர்ச்சியில் தளர்வை ஏற்படுத்தும்போதுதான் ஆண் - பெண் பாலின சமத்துவ உரையாடல் வலிமை பெறும்.

துணை நின்ற நூல்கள்

- ❖ சாமிநாதையர், உ.வே. (உ.ஆ.), அகநானூறு நித்திலக்கோவை, சென்னை:உ.வே. சா. நூல் நிலையம்.
- ❖ நலங்கிள்ளி, அரங்க. 1992 : இலக்கியமும் உள்பகுப்பாய்வும், புதுச்சேரி : வாணிதாசன் பதிப்பகம்.
- ❖ நலங்கிள்ளி, அரங்க. 2019 : சங்க இலக்கியம் : ஒரு ஃபிராய்டிய உள்பகுப்பாய்வு வாசிப்பு, சென்னை : பரிசல் வெளியீடு.
- ❖ பரிமணம், அ.மா., பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ. (ப.ஆ.), 2007: அகநானூறு மூலமும் உரையும் 1, 2, சென்னை : நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- ❖ ரவிச்சந்திரன், தி.கு., 2011 : தொல்காப்பியமும் ஃபிராய்டியமும் அழகியல் இணைநிலைகள், சென்னை : அலைகள் வெளியீட்டகம்.